

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

มติที่

๒๕๕๒/๒๕๕๔

เรื่อง ขอให้พิจารณาการใช้คำว่า “วัด” นำหน้าชื่อของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา-
ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์

ในการประชุมมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เลขาธิการมหาเถรสมาคมเสนอว่า ประธานคณะอนุกรรมการกิจการพระพุทธศาสนาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๔๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งว่า นายอดิศักดิ์ วรรณสิน นายกสมาคมพุทธศาสน์สัมพันธ์ ขอให้คณะอนุกรรมการกิจการพระพุทธศาสนา ในคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม พิจารณาตรวจสอบเรื่องการใช้คำว่า “วัด” รวมกับชื่อของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของวัดทุกวัดทั่วประเทศ และการเพิ่มรายการข้อมูล ด้านศาสนาระบุลงในบัตรประจำตัวประชาชน

ในการนี้ คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีความสำคัญ ต่อความมั่นคงของประเทศชาติ อันสืบเนื่องตั้งแต่อดีต วัดเป็นศูนย์กลางสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น การศึกษา การแพทย์ และเวทีประชาธิปไตย โดยเฉพาะด้านการศึกษา พระสงฆ์มีบทบาทในการ บริหารจัดการศึกษา การจัดตั้งโรงเรียนภายในวัด เป็นครูใหญ่ของโรงเรียน เช่น เจ้าอาวาส วัดมัชฌิมาวาส (วัดกลาง) อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นครูใหญ่ โรงเรียนมหาวชิราวุธ และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เจ้าอาวาสวัดราชบูรณะ (วัดเลียบ) กรุงเทพมหานคร เป็นครู ใหญ่ เป็นต้น เห็นได้ว่า วัดกับโรงเรียนคู่กันมาในสังคมไทย จึงได้ชื่อว่า “บวร” คือ มี บ้าน (บ) วัด (ว) และโรงเรียน (ร) ได้บูรณาการร่วมกัน มีพระสงฆ์เป็นเจ้าอธิการในการจัดการศึกษา วัดและ พระสงฆ์ไทยมีคุณูปการต่อการสร้างชาติและการพัฒนาเยาวชนของชาติอย่างอเนกอนันต์ แต่ต่อมา ได้มีนักการศึกษาหัวสมัยใหม่หลายคนที่ได้หลงลืมความดีของบรรพชนหรือบุพชนียบุคคลเข้ามามี บทบาทในการกำหนดแผนการศึกษาของชาติ แต่ได้พยายามตัดรากเหง้าแห่งความมั่นคงของชาติ หรือชุมชน ด้วยการตัดคำว่า “วัด” ออกจากสาระบบของการศึกษา เห็นว่าเป็นเรื่องลำหลัง ไม่ทัน

สมัย แต่ไปส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนของศาสนาอื่นให้ใช้คำนำหน้าของชื่อนักบวชทางศาสนาแทนหรือนำหน้าโรงเรียน แต่ถ้าเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์ได้มีนโยบายให้ตัดคำว่า "วัด" ออกไป เรื่องดังกล่าวส่อให้เห็นว่ามีเป้าหมายลดบทบาทของวัดหรือพระสงฆ์ไทยให้หมดไปหรือหายไปจากสังคมไทย ถือว่าเป็นการบ่อนทำลายสถาบันชาติ และสถาบันพระพุทธศาสนา ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้ศึกษาเหตุผล ข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสียต่าง ๆ มีมติให้ดำเนินการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติและรีบดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้การบูรณาการตามหลัก "บวร" คงอยู่กับสังคมไทยต่อไป และขอให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาตินำมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว เสนอมหาเถรสมาคม ดังนี้

๑. ให้เจ้าอาวาสหรือพระสังฆาธิการซึ่งมีโรงเรียนตั้งอยู่ในวัดหรือที่ธรณีสงฆ์ให้ใช้ชื่อวัดหรือที่เกี่ยวข้องกับวัด หรือเจ้าอธิการผู้มีคุณูปการต่อโรงเรียนนำหน้า เช่น โรงเรียนวัดสระเกศ หรือโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม หรือโรงเรียนศิลาจารึกพัฒนา เป็นต้น

๒. ให้เจ้าอาวาสหรือพระสังฆาธิการได้กำกับดูแลเกียรติภูมิของวัดกับโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอย่างมีศักดิ์ศรี

๓. ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขระเบียบการใช้ชื่อโรงเรียนโดยให้นำชื่อวัดมานำหน้าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ตามฐานานุรูปหรือฐานานุศักดิ์ตามที่มามีมาแล้วในอดีต

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเห็นควรนำเสนอมหาเถรสมาคมเพื่อโปรดพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบตามมติทั้ง ๓ ข้อ

(นายณพรัตน์ เบญจวัฒน์นันท์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

เลขาธิการมหาเถรสมาคม

